

Regional kystzoneplan – håndtering av uttalelsene til planforslaget

Følgende ga uttalelse til planforslaget:

1. Birgitte Udo de Haes Sak nr. 25/17032-3	7. DNT Tønsberg og omegn Sak nr. 25/17032-17	13. Forum for Natur og friluftsliv Sak nr. 25/17032-24	19. Stiftelsen Fjordakademiet Sak nr. 25/17032-29
2. Trym Stubberud-Engmann Sak nr. 25/17032-7	8. Kystverket Sak nr. 25/17032-18	14. Fortidsminneforeningen Sak nr. 25/17032-25	20. Færder kommune Sak nr. 25/17032-30
3. Loggen kystlag Tønsberg Sak nr. 25/17032-11	9. Holmestrand kommune Sak nr. 25/17032-20	15. Oslofjordens Friluftsråd Sak nr. 25/17032-26	
4. Larvik kommune Sak nr. 25/17032-14	10. Tønsberg kommune Sak nr. 25/17032-21	16. Statsforvalteren i V&T Sak nr. 25/17032-27	
5. Mattilsynet Sak nr. 25/17032-15	11. Besteforeldrenes klimaaksjon Sak nr. 25/17032-22	17. Sandefjord kommune Sak nr. 25/17032-28	
6. Bane NOR Sak nr. 25/17032-16	12. Fiskeridirektoratet Sak nr. 25/17032-23	18. Horten kommune Sak nr. 25/17032-19	

Forslag til oppfølging:

Nr.	Avsender	Hovedpunkter fra uttalelsen	Kommentar	Forslag til oppfølging
1.	Birgitte Udo de Haes Sak nr. 25/17032-3	Større deler av 100-meterssonen bør gjøres tilgjengelig for allmennheten.	Fylkesdirektøren takker for innspillet. Planen oppfordrer til en mer tilgjengelig 100-meterssone i byer og tettsteder og til at byggeforbudet skal ivaretas, jf. Pbl. § 1-8, annet ledd.	Tatt til orientering
		Det bør settes av penger slik at staten kan kjøpe opp aktuelle eiendommer når de legges for salg, rive eventuelle bygninger og tilbakeføre arealet til naturområde som alle kan benytte seg av.	Fylkesdirektøren viser til at det finnes statlige midler til oppkjøp av eiendommer som kommunene i Vestfold benytter ved jevne mellomrom. Tiltak 12 i handlingsprogrammet	Tatt til orientering

			handler om sikring av nye friluftsområder langs kysten.	
2.	Trym Stubberud-Engmann Sak nr. 25/17032-7	Det bør tydeliggjøres at søknader knyttet til å bygge om sjøboder eller koier, eller oppføring av badstuer enten på land eller vann skal prioriteres og imøtekommes. Badstue treffer «alle», øker bruken av områdene og folks fokus på å bevare områdene	Fylkesdirektøren takker for innspillet. Fylkesdirektøren vurderer at en slik generell oppfordring ikke kan gis. Gjennomføring av tiltak krever konkrete kommunale vurderinger og må være i henhold til arealformål i kommunale planer.	Tatt til orientering
3.	Loggen kystlag Tønsberg Sak nr. 25/17032-11	Mål 1: Støtter målsettinger som kan bidra til en harmonisert og skjerpet arealforvaltning langs kysten, men planen må være mer enn gode ønsker og intensjoner.	Fylkeskommunen takker for innspillet. Fylkesdirektøren viser til retningslinjene. Når retningslinjene følges, bidrar det til å følge opp målene i planen.	Tatt til orientering
		Planen må konkret følge opp statlige planretningslinjer og den helhetlige tiltaksplanen for Oslofjorden, og tydeliggjøre hva en streng praktisering av byggeforbudet i 100-metersbeltet betyr i vårt fylke.	Fylkesdirektøren tar inn følgende tekst i kap 2.5.1: <i>Friluftsliv, natur, landskap, kulturmiljø, kulturminner og vann er temaer som kommunen må ta hensyn til og vurdere i planleggingen og utviklingen av kysten. Retningslinjene er rammer som skal bidra til at de viktige strandsonehensynene blir ivarettatt, både langs kysten bak 100-meterbeltet, i 100-metersbeltet og i de nære sjøområdene. Retningslinjene er regionale tilpasninger for å bidra til helhetlig planlegging langs vestfoldkysten.</i>	Innarbeidet
		Mål 2: Den regionale kystsoneplanen bør virke pådrivende, både hva gjelder redusert avrenning fra landbruksarealer så vel som nitrogenrensing av kloakken. Planen bør bidra til en raskere reduksjon av avrenningen til vassdrag, og samtidig stimulere til tiltak langs vassdragene for å redusere erosjon langs elvekantene. Økonomiske	Fylkesdirektøren viser til at temaene som omtales (reduisert avrenning fra landbruksarealer, nitrogenrensing av avløp, tiltak mot erosjon langs vassdrag og bruk av økonomiske virkemidler) retter seg i hovedsak mot andre planer enn den regionale kystsoneplanen. Problemstillingene er og vil bli	Tatt til orientering

		virkemidler som fylkeskommunale tilskudd til kommuner og elvelag bør vurderes.	ivaretatt gjennom arbeidet med Regional plan for vannforvaltning, der disse temaene inngår. Se også innspill 11.	
		Mål. 4: Som plan- og kulturminnemyndighet er det viktig at hensynet til kystkulturmiljøene tydeliggjøres i kystsoneplanen, og formidles til kommunene på en konkret måte. Gode eksempler der kystkulturmiljøene er godt ivaretatt, kan være hensiktsmessige og motiverende.	Fylkesdirektøren viser til kunnskapsgrunnlaget, handlingsprogrammet (tiltak 10) og til omtalen av kystkulturstedene i kap. 3.1 Kulturmiljø og kulturminner.	Tatt til orientering
		Mål 6: Ta vare på kystkulturen som opplevelsesfaktor i byen. Allmenn tilgjengelighet til byenes sjøfronter er en stor trivselsfaktor for både bosatte og besøkende. Det må settes av plass til ferdsel og opphold, og et mangfold med blanding av bolig, næring og kultur sikrer høy attraktivitet. Kommunene bør gjennom kystsoneplanen stimuleres til å ta en helhetlig rolle i utviklingen av byens sjønære arealer. En bit for bit-utbygging, hvor særlig boligutvikling har lett for å dominere, er sjelden svaret. Vi vil derfor understreke at kommunene bør søke samarbeid med næringsliv og frivillighet, og derved sikre en koordinert og variert gjennomføring av bryggepromenader og sjøfronter.	Fylkesdirektøren vurderer at dette er ivaretatt i teksten til målet, om allmennhetens rekreasjonsmuligheter og tilrettelegging for urbant friluftsliv og opplevelsesnæring/ reiseliv.	Tatt til orientering
4.	Larvik kommune FSK 005/26 Sak nr. 25/17032-14	Det må lages et plankart med ny planavgrensning i samråd med kommunene. Det er uheldig at det ikke er laget et oppdatert plankart som i større grad forholder seg til 100-meterssonen tilhørende områder fordi det kan oppstå tvil om hvilke arealer planen gjelder for.	Fylkesdirektøren takker for innspillet. Fylkesdirektøren legger til grunn at ingen andre høringsinstanser ber om at det utarbeides et plankart. Kommunen kan avgrense kystsonen i kommuneplanens arealdel og sende forslaget på høring.	Tatt til orientering.
		Forvaltningssonene fra 2014-planen burde vært videreført. De er mer oversiktlige og innarbeidet i bestemmelsene til kommuneplanens arealdel.	Fylkesdirektøren legger til grunn at ingen andre høringsinstanser ber om dette.	Tatt til orientering.
		Like og forutsigbare rammer og føringer for fastsetting av byggegrenser.	Fylkesdirektøren vurderer at dette vil bli ivaretatt når veileder for fastsettelse av	Tatt til orientering.

			byggegrenser blir oppdatert, jf. tiltak 3 i handlingsprogrammet.	
		Retningslinje for hele kysten: R 1.2 Natur: Det bør komme frem en tydeligere vektlegging av natur i retningslinjene. Det er viktig å ta vare på sammenhengende naturområder og naturmangfold på land og i sjø, som inkluderer biologisk mangfold, landskapsmessig mangfold og geologisk mangfold, jf. naturkrisen.	Det er foreslått et nytt tiltak 9 i handlingsprogrammet: <i>Oversikt over områder som har potensiale for restaurering av verdifull natur.</i>	Tatt delvis til følge.
		R 1.3 Landskap: Det bør komme tydeligere frem i retningslinjene at det er økt fokus på tema landskap og landskapstilpasning, jf. pbl. § 1-8 <i>"I 100-metersbeltet langs sjøen og langs vassdrag skal det tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser"</i> .	Fylkesdirektøren viser til teksten i R 1.3, merknaden til R 1.3 i kap. 2.5.1 og omtalen av landskap i kap. 3.1.	Innarbeidet
		R 1.4 Kulturmiljø og kulturminner: Kulturmiljø og kulturminner bør fremkomme tydeligere i retningslinjene slik at tiltak tilpasses og/eller bygger opp under kulturmiljøets særpreg og verdier, og at kommuneplanene bør ha retningslinjer for føringer som fremmer bevaring og videre utvikling av Vestfolds unike kystkultursteder.	Fylkesdirektørens forslag er å supplere teksten i R 1.4 med følgende: <i>Vernehensyn som skal ivaretas, tilpasses hvert enkelt kulturmiljø og innarbeides i plan og byggesaker.</i> Følgende er tatt inn i kap 3.1 Kulturmiljø og kulturminner: <i>Historiske tettsteder og gamle uthavner, som eksempelvis Ula, Kjerringvik, Tallakshavn og Sandø er i dag attraktive både som bosteder og feriesteder. Å legge til rette for en utvikling som viser respekt for lokal byggeskikk og sedvane, samt spor etter forhistoriske aktivitet, er sentralt.</i>	Innarbeidet
		Retningslinjer i strandsonen - mellom sjø og byggegrense: R 3.2 Dispensasjoner: Det er unødvendig å ta med retningslinjer om dispensasjoner, da dette allerede følger av plan- og bygningsloven.	Fylkesdirektørens forslag er å ta ut retningslinjen. Det er henvist til lovteksten i kap. 2.5.3. Se innspill fra Sandefjord (17) og Horten (18)	Tatt til følge.

		Badestrender: Det er viktig å ha retningslinjer som sikrer eksisterende badestrender, og tilgangen til disse, da de er viktige for kommunens omdømme, reiseliv/turisme og for fastboende.	Tatt inn følgende i teksten i kap. 2.5 1 Friluftslivs. 14: <i>Strandområder som gir mulighet for opphold, herunder badestrender, er spesielt prioritert fordi slike områder er særlig verdifulle og en knapp ressurs.</i>	Tatt delvis til følge.
		2014-planen har en veileder for fastsetting av byggegrenser i 100-metersbelte. Det er viktig å revidere veilederen ut fra nye forutsetninger. Retningslinjene kan vise til veilederen slik at kommunene får like føringer for fastsetting av byggegrenser mot sjø.	Fylkesdirektøren viser til at veileder byggegrenser skal oppdateres, jf. tiltak 3 i handlingsprogrammet.	Tatt delvis til følge.
		R 4.4 Næringsområder. Retningslinjen bør tas ut, da det må være opp til hver kommune å vurdere etterbruk av kystnære næringsområder.	Fylkesdirektørens forslag er å skrive om R 4.4: <i>Ved spørsmål om transformasjon av eksisterende, sjønære næringsområder skal arealenes verdi for fremtidig næringsvirksomhet med behov for tilgang til sjø, vurderes.</i> Se innspill nr. 8 Kystverket, 14 Fortidsminneforeningen og 17 Sandefjord	Ikke tatt til følge.
		R 4.5 Fritidsboliger. Retningslinjer om hyttestørrelse og plattinger bør beholdes, men ikke alle tidligere detaljer videreføres. Felles retningslinjer for vestfoldkommunene gir like og forutsigbare rammer for videre hytteutbygging i fylket, bidrar til å sikre likebehandling og hindrer uheldig konkurransevridding mellom kommunene. Like rammer gir mer effektive planprosesser. Risikoen for å planlegge i strid med nasjonale interesser i strandsonen reduseres. Retningslinjene er videreført i gjeldende kommuneplaner i Vestfold. Kommunens erfaringer er at aktører i byggebransjen også ønsker seg like regler for utbygging på tvers av kommunegrensene.	Fylkesdirektørens forslag er å supplere R 4.5 med følgende: <i>Størrelsen på fritidsbebyggelsen vurderes i den enkelte sak, men skal som hovedregel samlet for den enkelte eiendom ikke overstige 90 m2 BYA for eiendommer i 100-metersbeltet.</i> <i>Mønehøyde og gesimshøyde bør ikke overstige hhv. 6.0 meter og 3.5 meter og fasadelengden mot sjøen bør ikke overskride 12 meter.</i> <i>Tiltakene på eiendommen samles og legges inntil 5 meter fra hovedbygget.</i> Se innspill nr.7 DNT,10 Tønsberg kommune, 11 besteforeldrenes klimaaksjon 13 FNF, 15 OF, 16 Statsforvalter, 17 Sandefjord, 18 Horten	Innarbeidet.

		Vi foreslår i tillegg at det i retningslinjene fremkommer at det kan gis dispensasjon for innlegging av vann og avløp, dette i tråd med veilederen til Statsforvalteren i Vestfold.	Fylkesdirektøren vurderer at retningslinjene ikke skal omtale dispensasjon.	Ikke tatt til følge.
		Ta ut følgende tiltak i Handlingsprogrammet:		
		Pkt.2 Bestemmelser i kommunale planer, med henvisning til et nasjonalt prosjekt om det samme.	Fylkesdirektøren viser til at tiltak 2 i handlingsprogrammet handler om bestemmelser i kommuneplanen, mens det nasjonale prosjektet henvender seg kun til reguleringsplaner.	Ikke tatt til følge.
		Pkt.13 Ferdselshindringer langs kysten, da dette er arbeid kommunene jobber med selv.	Fylkesdirektørens forslag er å ta ut tiltaket.	Tatt til følge.
		Pkt.14 Styrke og oppgradere eksisterende friluftsbadeområder, da dette er arbeid som kommunene jobber med selv.	Fylkesdirektørens forslag er å ta ut tiltaket og erstatte det med et nytt tiltak 13 der hensikten er å etablere et nettverk for å utvikle og se sammenheng mellom ferdselsårer og friluftsområder langs kysten	Tatt til følge.
		Pkt.15 Kyststi og ferdselsårer i kystsonen, da dette er arbeid som kommunene jobber med selv.	Fylkesdirektørens forslag er å ta ut tiltaket og erstatte det med et nytt tiltak 13.	Tatt til følge.
		Pkt.19. Felles kartleggingsprogram for marine naturtyper, da det nasjonalt arbeides med en ny metode «NIN-kartlegging i sjø»	Fylkesdirektørens forslag er å vurdere muligheten for å benytte et felles kartleggingsprogram, jf tiltak 17 i handlingsprogrammet.	Ikke tatt til følge.
5.	Mattilsynet Sak nr. 25/17032-15	Forslag til kystsoneplan er ikke i konflikt med Mattilsynets sektorområder. Følgelig har vi ingen merknader til forslag til regional kystsoneplan.	Fylkesdirektøren takker for innspillet. Fylkesdirektøren merker seg at planforslaget ikke kommer i konflikt med Mattilsynets sektorområder.	Tatt til orientering.
6.	Bane NOR Sak nr. 25/17032-16	Kystsoneplanen inneholder få vurderinger av hvordan behovene til ulike samfunnsinteresser skal veies opp mot hverandre. Jernbanen går i noen tilfeller i strandsonen, og vi ser lite refleksjon over behovet for avveininger mellom ulike samfunnsbehov av nasjonal interesse. Planen bør drøfte andre samfunnsfunksjoner av stor betydning, og	Fylkesdirektøren takker for innspillet. Det tas inn en setning som omtaler viktige samfunnsinteresser og avveininger mot nasjonale behov i kap. 2.4 <i>Virkinger av planen</i> i slutten av tredje avsnitt: <i>Samfunnskritiske</i>	Innarbeidet

		<p>hvordan behovene til disse funksjonene kan måtte prioriteres fordi de kan være av stor viktighet, og i noen tilfeller nødvendig for videre bruk. Mangel på dette gir Bane NOR liten mulighet til å vurdere konsekvensene for vårt fagområde og våre oppgaver.</p>	<p><i>interesser må balanseres mot strandsoneinteressene.</i></p>	
		<p>Der dagens jernbane ligger i kystsonen må planen ikke vanskeliggjøre utbedringer og endringer eller mindre utvidelser av dagens jernbaneinfrastruktur, inkludert tilhørende anlegg og konstruksjoner. En del av disse kan være anlegg vi ikke kjenner omfanget av i dag, men kan likevel være nødvendig for å opprettholde jernbanedriften.</p>	<p>Samme kommentar som over.</p>	<p>Innarbeidet</p>
		<p>Eksempler på verdier planen vektlegger, men som kan være problematisk for jernbanen, er ønsket om å utvide kantsoner langs vann og vassdrag. Vi ser de positive sidene ved dette, men dersom det tolkes som byggeforbud, vil det være problematisk der jernbanen har infrastruktur i disse sonene.</p> <p>Vi nevner også at målet om økt tilgjengelighet til strandsonen ikke må medføre risiko for økt ulovlig ferdsel på jernbanespor. I tillegg vil jernbaneinfrastrukturen ha visuelle konsekvenser i kystsonen ved at vi har behov for master, broer, fyllinger, tekniske bygg m.v. Listen er ikke uttømmende, og kan endre seg over tid i takt med regelverk, teknologiutvikling o.l.</p>	<p>Kantsoner er ett viktig miljøtiltak, og fylkesdirektøren viser til vannressursloven § 11, som legger klare føringer for å sikre naturlig vegetasjon og økologiske funksjoner langs vassdrag.</p> <p>Klimaendringene i Vestfold fører til mer nedbør og større risiko for vann- og vassdragsflom. Opprettholdelse av kantsoner er viktige avbøtende tiltak.</p> <p>Det henvises til at alle skal ferdes hensynsfullt, jf. allemansplikten i frilufsloven.</p> <p>Kystzoneplanen forutsetter at allmennheten forholder seg til de lovene og reglene som gjelder. Kystzoneplanen oppfordrer til at det søkes løsninger som er godt tilpasset landskapet.</p>	<p>Tatt til orientering.</p>
		<p>Basert på dette vil Bane NOR minne om lovkommentaren til pbl §1-8, der det omtales at det vil være urimelig</p>	<p>Fylkesdirektøren viser til kap. 2.5.3 under omtale av dispensasjon: <i>Loven sier at det skal</i></p>	<p>Tatt til orientering</p>

		dersom ethvert tiltak skal være forbudt eller kreve utarbeiding av reguleringsplan. Dette bør også fremgå av kystsoneplanen.	<i>være en streng holdning til å gi dispensasjoner i dette området. Dispensasjon kan ikke gis dersom de viktige strandsonehensynene friluftsliv, natur landskap og kulturminner og kulturmiljø blir vesentlig tilsidesatt.</i>	
7.	DNT Tønsberg og omegn Sak nr. 25/17032- 17	Den tidligere planen har vært en viktig støtte for kommunene og det er viktig at den nye også blir det. Det er uheldig med en oppmykning av formuleringene. Planen har i stor grad fungert godt for alle kommunene i Vestfold i mer enn 10 år og det har ikke vært uttrykt ønske om noen oppmykning, verken fra kommunene eller andre. Tvert imot pekes det i nasjonale føringer på at strandsonen og kystbeltet skal ivaretas bedre. Vi overrasket over at det originale planforslaget fra fylkesdirektøren fikk en rekke endringer før det ble sendt ut på høring.	Fylkesdirektøren takker for innspillet. Fylkesdirektøren tolker kommentaren om oppmykning av formuleringene til det forholdet at ordlyden i retningslinjene er endret i forhold til gjeldende plan fra 2014. Retningslinjene har denne ordlyden fordi en regional plan med retningslinjer ikke er direkte bindende. Fylkesdirektøren viser til at planer som ikke tar tilstrekkelig hensyn til retningslinjene i den regionale plan kan som tidligere bli møtt med innsigelse. Kystsoneplanen følger opp de lovkravene som er til kysten. Fylkesdirektøren merker seg ønske om å reversere endringene i retningslinjene, jf. FU sak 167/25.	Tatt til orientering.
		Det er viktig for DNT å sikre restriktive bestemmelser mot bygging og annen utvikling i områder som i dag er LNF-arealer.	Fylkesdirektøren viser til at dette er ivaretatt gjennom byggeforbudet i forvaltningssone <i>Strandsonen – mellom sjø og byggegrense.</i>	Tatt til orientering
		Det er viktig at allmennhetens etablerte ferdselsårer opprettholdes, med krav om erstatning av ferdselsårer hvis de flyttes på.	Fylkesdirektørens vurdering er at ferdselsårer i kystsonen blir hensyntatt i retningslinje 1.1	Ivaretatt
		Planforslaget er et skritt tilbake, med tanke på at kommunene opplever at gjeldende plan fungerer bra i utgangspunktet.	Fylkesdirektøren merker seg ønske om å reversere endringene i retningslinjene, jf. FU sak 167/25. Fylkesdirektøren foreslår endringer i følgende retningslinjer:	Tatt til orientering.

		DNT TO støtter den høringsuttalelse som er gitt av Forum for Natur og Friluftsliv (FNF) Vestfold.	1. 4 Kulturmiljø og kulturminner. 2. 4 Småbåtanlegg og småbåthavner 4.4 Næringsområder 4.5 Fritidsboliger R 3.1 Forbud om tiltak og R 3.2 Dispensasjon foreslås fjernet.	
8.	Kystverket	Det er positivt at planen anbefaler at hoved- og bileder avmerkes som farleder i kommunenes kommuneplankart.	Fylkesdirektøren takker for innspillet og merker seg støtten.	Tatt til orientering.
	Sak nr. 25/17032-18	Støtter retningslinje 2.3, som sier at anlegg for energiproduksjon, oppdrett og annen sjøbasert næring skal vurderes i kommuneplanens arealdel, og at det skal utarbeides reguleringsplan for slike anlegg.	Fylkesdirektøren merker seg støtten til R 2.3 Sjøbasert næring.	Tatt til orientering.
		Det er svært viktig at havnearealer opprettholdes, og at virksomheter som er avhengige av sjøtilgang sikres tilstrekkelige arealer fremover. Støtter derfor retningslinje 4.4, som sier at ved vurdering av transformasjon av eksisterende sjønære næringsområder, skal arealer med vesentlig verdi for fremtidig sjørelatert næringsvirksomhet beholdes som utviklingsområder.	Fylkesdirektøren merker seg støtten til R 4.4 Næring. Teksten i R 4.4 er noe justert og ivaretar fortsatt Kystverkets ønsker: <i>Ved spørsmål om transformasjon av eksisterende, sjønære næringsområder skal arealenes verdi for fremtidig næringsvirksomhet med behov for tilgang til sjø, vurderes.</i> Se innspill nr.4 Larvik, 14 Fortidsminneforeningen og 17 Sandefjord	Ivaretatt
		Planen anbefaler at kommunene innfører fartsreguleringer på sjøen i områder hvor hensyn til sjøsikkerhet, natur og miljø tilsier et behov. Kystverket har veiledning om utarbeidelse av kommunale forskrifter etter havne- og farvannsloven på våre nettsider, og kan også kontaktes direkte for ytterligere veiledning.	Fylkesdirektøren viser til at handlingsprogrammet er omarbeidet etter høringen slik at fylkeskommunens rolle kommer tydeligere fram. Tiltaket om fartsregulering i skjærgården er foreslått tatt ut.	Ikke ivaretatt.
9.	Holmestrand kommune	Forslag til regional kystsoneplan med handlingsprogram og kunnskapsgrunnlag, utgjør et godt grunnlag for arealplanlegging og forvaltning av sjøareal og strandsone i Vestfold. Det er positivt at planforslaget retter	Fylkesdirektøren takker for innspillet og merker seg støtten til planforslaget.	Tatt til orientering.

	Hovedutvalg for samfunn, teknikk og miljø 26.2.2026 Sak nr.	oppmerksomhet på arbeidet med å forbedre miljøtilstanden i og ved Oslofjorden, samt bevare naturmangfold i kystsonen og sjøarealene.		
	25/1732-20	Holmestrand kommune mener at planforslaget gir kommunene et visst handlingsrom til å tilpasse planlegging og forvaltning av kystsonen ut fra lokale forhold og situasjon. Eksempelvis har ikke planforslaget konkrete retningslinjer som angir byggestørrelser for fritidsbolig, i motsetning til gjeldene plan. Til tross for at den nye kystzoneplanen er forenklet, ligger uansett lovverk og ny statlig planretningslinje i bunn. Det er en grunnleggende forutsetning at håndhevingen av lovverket er streng. Dette betyr uendret og restriktiv holdning til all ny utbygging, utover dagens situasjon, herunder etablering av fritidsboliger og bryggeanlegg i strandsonen.	Fylkesdirektøren merker seg støtten til planforslaget.	Tatt til orientering.
10.	Tønsberg kommune Sak nr. 25/17032-21	Tønsberg kommune ser i hovedsak positivt på at den reviderte kystzoneplanen har færre retningslinjer og vil berømme fylkeskommunen for et omfattende kunnskapsgrunnlag som gir grunnlag for bedre beslutninger om forvaltning av kystsonen i Vestfold.	Fylkesdirektøren takker for innspillet. Fylkesdirektøren merker seg støtten til innretningen på planforslaget og kunnskapsgrunnlaget.	Tatt til orientering
		Evalueringen av gjeldende kystzoneplan har vist at kommunene har positive erfaringer med denne. Spesielt er det maks-størrelser for fritidsboliger og prinsippene for inntegning av byggegrense langs sjø i byggeområder på kommuneplankartet som har gitt forutsigbarhet og bidratt til mer effektive kommuneplanprosesser.	Fylkesdirektøren merker seg kommentaren om at gjeldende regionale kystzoneplan har bidratt til forutsigbarhet og mer effektive kommuneplanprosesser og at størrelser for fritidsboliger og prinsipper for byggegrenser trekkes frem som gode eksempler på nettopp dette.	
		R 4.5 Fritidsboliger bidrar i liten grad til forutsigbarhet. I gjeldende plan er det angitt maks størrelser for fritidsboliger både i 100-m beltet og lenger bak. Tønsberg kommune ber om at fylkeskommunen innarbeider forslag	Fylkesdirektøren merker seg kommentaren, tar inn maks størrelser for fritidsboliger og anbefaler at planen sendes på en begrenset høring.	Innarbeidet

		til maks-størrelser på fritidsboliger og gjennomfører en høringsrunde slik at kommunene blir kjent med handlingsrommet og at Statsforvalteren kan medvirke, slik at fremtidige kommuneplanprosesser kan bli mer effektive og forutsigbare.		
		Tønsberg kommune støtter at det i ny plan er tatt inn en retningslinje om sjøfront i by. Dette er deler av strandsonen som trenger en annen forvaltning enn strandsonen for øvrig, ettersom det er "grå arealer", der viktige deler av byenes videre utviklingspotensiale ligger. Samtidig som områdene bør kunne utvikles, spiller strandsonen og strandsonehensynene en viktig rolle i hvordan de utvikles. Dette er omtalt både i de revidert SPR-strandsonen fra 2021 og i Tønsberg kommunes forslag til samfunnsdel med arealstrategi som nylig har vært på høring og som forventes vedtatt tidlig 2026.	Fylkesdirektøren merker seg støtten til forslaget.	Tatt til orientering.
		R 4.4 Næringsområder fratar potensielt kommunen handlingsrom til å beholde sjønære næringsområder som næringsområder. Fylkesdirektørens opprinnelige forslag var en påminnelse til kommunene om å vise mer varsomhet ved omdisponering av sjønære næringsområder til ny bruk. Etter politisk behandling har ordet "næringsområder" blitt endret til "utviklingsområde" som kan tolkes som at et hvert næringsområde langs sjøen kan forventes transformert til ny arealbruk. "Utviklingsområde" er ikke et entydig begrep i plansammenheng, men ettersom begrepet er endret fra "næringsområde" tolker vi det som at det er ment utvikling til noe annet enn næringsvirksomhet. En slik retningslinje vil skape forventninger om at alle næringsområder langs sjøen på sikt skal transformeres og er problematisk ettersom nye næringsområder med tilgang til sjøen vil være lite sannsynlig i hele Oslofjordregionen. Dersom fylkesutvalget	Fylkesdirektørens forslag er å skrive om R 4.4 slik at det blir en oppfordring til kommunene om å sikre eksisterende lokaliteter for næringsvirksomhet som har behov for tilgang til sjø: <i>Ved spørsmål om transformasjon av eksisterende, sjønære næringsområder skal arealenes verdi for fremtidig næringsvirksomhet med behov for tilgang til sjø, vurderes.</i>	Innarbeidet.

	ikke ønsker at fylkeskommunen skal ha en egen politikk for slike områder, vil det være mer hensiktsmessig å ta retningslinjen helt ut av planen enn å peke på alle næringsområder som "utviklingsområder", slik planforslagets retningslinje 4.4 gjør.		
	Når det gjelder tiltak 2 i HP om å utarbeide forslag til bestemmelser for kommunale planer, henvises det til at Direktoratet for byggkvalitet (DIBK) jobber med en nasjonal planbestemmelseskatalog for reguleringsplaner..... Tønsberg kommune ser det formålstjenlig at dersom det skal lages forslag til planbestemmelser kan dette like gjerne skje på nasjonalt nivå, og at fylkeskommunen først og fremst kan spille en rolle i utformingen av regelverk der nasjonale interesser må fortolkes til en Vestfold-kontekst, slik som eksempelvis maks-størrelser på fritidsboliger som nevnt over.	Fylkesdirektøren viser til at HP tiltak 2 handler om bestemmelser i kommuneplanen. Det nasjonale prosjektet henvender seg kun til reguleringsplaner. Da ordlyden i retningslinjene ikke lenger er egnet til å ta rett inn i kommuneplanene, foreslås det å utarbeide forslag til bestemmelser som kommunene kan ta inn i kommuneplanen.	Tatt til orientering
	Støtter at veilederen for fastsettelse av byggegrense langs sjø (2014) skal oppdateres, tiltak 3 i HP. Den første versjonen ble utarbeidet med betydelig bidrag fra kystkommunene i fylket, og vi ser det som avgjørende at kommunene bidrar også i oppdateringen.Tønsberg kommune ser at prinsippene i veilederen fra 2014 virker mindre relevant i bymessige områder. Vi minner om vår uttalelse til planprogrammet 01.12.2021 og bidrar gjerne i arbeidet med oppdatert veileder.	Fylkesdirektøren merker seg støtten til forslaget og ser frem til et samarbeid om å oppdatere veilederen for fastsetting av byggegrenser, jf. tiltak 3 i HP.	Tatt til orientering.
	Forslag til handlingsprogram inneholder mange tiltak som foreløpig ikke har dekning i fylkeskommunens økonomiplan. For mange av tiltakene er kommunene satt opp som ansvarlig beslutningsmyndighet og fylkeskommunen satt opp i rollen på «pådriver», uten at det er nærmere spesifisert hvordan man kan se for seg pådriverrollen. Siden det stort sett er kommunene som har	Fylkesdirektøren viser til at handlingsprogrammet er omarbeidet etter høringen slik at fylkeskommunens rolle kommer tydeligere fram.	Innarbeidet

		hovedansvar for de tiltakene der fylkeskommunen ønsker å være pådriver, hadde det vært mer håndfast om det i større grad fremgikk av handlingsprogrammet hvordan fylkeskommunen ser for seg pådriverrollen, helst i form av konkrete tiltak.		
		Tiltak 15 «Kyststi og ferdselsårer i kystsonen» der det fremgår at fylkeskommunen skal være pådriver for en sammenhengende kyststi gjennom hele fylket, samt å koble denne sammen med andre ferdselsårer og andre relevante målpunkter. Fra noen år tilbake husker vi at fylkeskommunen igangsatte et prosjektet <i>Friluftslivets ferdselsårer</i> . Vi kjenner ikke til at det har vært framdrift i dette prosjektet siden splittelsen av Vestfold og Telemark, men ser at dette prosjektet kan være egnet til å gi fylkeskommunen en pådriver-rolle. Til orientering har Tønsberg kommune i forslag til ny samfunnsdel en ambisjon om en sammenhengende kyststi gjennom kommunen som vi ser at sammenfaller med fylkeskommunens handlingsprogram.	Fylkesdirektøren viser til at prosjektet <i>Friluftslivets ferdselsårer</i> ble gjennomført da Vestfold og Telemark fylker var slått sammen. I prosjektets slutfase ble det vedtatt at fylkene skulle deles, og prosjektet ble ikke videreutviklet som forespeilet. For kommunene i Vestfold er det i etterkant likevel utarbeidet kommunevise data, som viser sammenhengen mellom ferdselsårer og blant annet boområder, skoler, kulturminner og kollektivknutepunkter. Det støttes at dataene i prosjektet kan danne et godt grunnlag for et systematisk arbeid for å fremme ferdselsårer langs kystsonen. Dataene blir også innlemmet i arbeidet med RPBA for å dekke hele Vestfold. Det henvises også til nytt tiltak 13 i handlingsprogrammet.	Innarbeidet
		Tiltak 9 «Overvannshåndtering» har identifisert kommunene som beslutningsmyndighet. I den forbindelse gjør vi oppmerksom på at vi høsten 2025 har sendt innspill til Klima- og miljødepartementets nye helhetlig plan for Oslofjorden om et tilsvarende tiltak (T3) i den planen, der vi har bedt om at fylkeskommunen føres opp som ansvarlig sammen med kommunene og Statens vegvesen, med begrunnelse om at fylkeskommunen har ansvar for sandfang langs fylkesveiene. Slike tiltak har størst effekt på de mest trafikkerte veiene, fylkesveiene i strandsonen har gjennomgående langt større trafikk enn de kommunale veiene.	Fylkesdirektøren merker seg innspillet. De som arbeider med RP mobilitet er gjort kjent med kommunens initiativ. Teksten i tiltak 8 Overvannshåndtering suppleres med hva fylkeskommunen skal gjøre: <i>Bidra til at det kommer på plass naturlig fordrøyning og støtte overvannsprosjekter som legger vekt på naturlig fordrøyning. Sikre at avrenning/overvann/snø fra våre arealer/veier blir håndtert på en skikkelig måte slik at mikroplast fra dekk og annet blir håndtert riktig.</i>	Innarbeidet

11	Besteforeldrenes klimaaksjon Sak nr. 25/17032-22	Forslaget avløser en tidligere plan. I løpet av planperioden har forholdene i Oslofjorden blitt dårligere mht. miljø og vannkvalitet, det har fortsatt med utbygging i 100-meterbeltet, allmennhetens tilgang er ikke blitt bedre og heller ikke naturtilstanden i kystsonen. Det betyr at virkemidlene ikke har vært strenge nok og at det er behov for ytterligere skjerping som vi ikke finner i dette høringsutkastet. Enhver dispensasjon er et unntak fra loven, og muligens manglende forståelse for lovens intensjon.	Fylkesdirektøren takker for innspillet. Fylkesdirektøren viser til at utgangspunktet for revisjonen var å videreføre prinsippene fra gjeldende plan. Disse prinsippene åpner opp for en viss planmessig utvikling. Fylkeskommunens undersøkelser viser at det bygges i strandsonen og at dette hovedsakelig skjer i områder som er avsatt til utbyggingsformål i kommuneplanenes arealdel.	Tatt til orientering.
		Norge har signert Montrealavtalen som forplikter oss til å restaurere 30% av naturen. Det gjelder også i strandsonen. Planen burde inneholde offensive mål om å redusere antallet bygninger og stengsler i strandsonen, både for å øke tilgjengeligheten for allmennheten og for å restaurere naturen. Det er også naturområder som trenger vern fra allmennheten.	Fylkesdirektøren foreslår et nytt tiltak i handlingsprogrammet (9): Oversikt over områder som har potensiale for restaurering av verdifull natur.	Delvis innarbeidet
		Å redusere antallet bygninger og stengsler i strandsonen kan skje gjennom økt kontroll. Dette kan styrkes ved at det heretter ikke gis tillatelser til nybygging i sonen.	Planen viderefører gjeldende prinsipper som åpner opp for en viss planmessig utvikling.	Tatt til orientering.
		Det pekes på økt behov for kunnskap om naturverdier i sjø, og viktigheten av å gjennomføre registreringer. Dette gjelder mudring, bygging av brygger og badeplasser. Også her er det behov for rehabilitering av natur, ikke bare stopp i nye tiltak.	Fylkesdirektøren viser til nytt tiltak 9 i handlingsprogrammet: Oversikt over områder som har potensialet for restaurering av verdifull natur	Delvis innarbeidet
		Planen er for defensiv når det gjelder tiltak for bedre vannmiljø. Det står at kantsoner «som hovedregel» skal bevares, og at de kan vurderes utvidet. Dette er vi enig i, men det blir en for svak målsetting. Det er et åpenbart behov for at en rekke bekker gjenåpnes for å sikre gode flomveier og at kantsonene mot slike bekker må styrkes. Det er behov for økt innsats for å utbedre kloakkledninger slik at vi ikke får overløp av kloakk til fjorden eller	Fylkesdirektøren viser til at målformuleringen som gjelder Oslofjorden er supplert med vannforekomstene: Bidra til å forbedre miljøtilstanden i vannforekomstene og Oslofjorden. Teksten om vannmiljø er omarbeidet slik at behovet for lokale overvannsløsninger kommer tydeligere fram, kap. 2.5.1 og 3.1.	Delvis innarbeidet

	<p>tilrenning fra lekkasjer. Dette er aktuelle tiltak også i Kystsonenplanen der det er mange gamle bekker som nå går i rør ut i fjorden. Tiltak for å rense overvann er ikke bare et kommunalt ansvar, men også fylkeskommunen og staten som eier veier har ansvar for overvannsrensing. Kvaliteten på vannet som kommer til kystsonen avgjør om og hvordan kystsonen skal evne å bygge seg opp igjen. Derfor er engasjementet i hele nedbørfeltet avgjørende. Det krever felles forståelse for situasjonen og tilstrekkelig finansiering og konkrete tiltak. Kommunene må bygge moderne renseanlegg med nitrogenrensing som er forberedt på nye rensekrav. Fylkeskommunen må presse på for å få statlig medfinansiering til dette.</p>	<p>Det er tatt inn følgende tekst under omtalen av natur i kap.3.1: <i>Norge signerte naturavtalen (Montreal Global Biodiversity Framework) i 2022, der hovedmålet er å verne 30% av verdens land og havområder, samt restaurere 30% av forringet natur innen 2030.</i></p>	
	<p>Dispensasjoner fra plankrav skal kun gis basert på tydelige regler og innenfor gitte rammer. Planen må ha sterkere og mer entydige målformuleringer slik at rom for skjønn reduseres. De mest sentrale punktene er: Formuleringer i retningslinjene som kan, bør, nødvendig og vurderes erstattes med ordene skal og må. - Formuleringer som fortrinnsvis, som hovedregel (retningslinje 1.2 og 1.5 og flere steder) og stor forsiktighet (2.2) tas vekk.</p>	<p>Fylkesdirektøren merker seg kommentarene til ordlyden i retningslinjene og forslagene til endring. Retningslinjene har denne ordlyden fordi en regional plan med retningslinjer ikke er direkte bindende. Likevel kan planer som ikke tar tilstrekkelig hensyn til retningslinjene i en regionale plan bli møtt med innsigelse.</p>	<p>Tatt til orientering.</p>
	<p>Retningslinjer forandres til: - 2.4. Nye båthavner skal i all hovedsak ikke tillates. - 3.2. Det skal være en svært restriktiv holdning til dispensasjoner i denne sonen. - 4.1. Byggegrense mot sjø skal ikke settes nærmere enn 100 meter fra sjøen. Virkningene av utbygging som skader naturmangfold, friluftsliv, landskap, kulturmiljø og andre allmenne interesser skal ikke forekomme.</p>	<p>Fylkesdirektøren foreslår følgende omskrivning av R 2.4: <i>Småbåtanlegg</i> <i>Det skal være en restriktiv holdning til etablering og utvidelse av enkeltbrygger og småbåtanlegg.</i> <i>Småbåthavn</i> <i>Nye båthavner og utvidelse av eksisterende kan bare tillates der forholdene ligger godt til rette</i></p>	<p>Tatt delvis til følge.</p>

			<i>for det. Dette skal vurderes i kommuneplanens arealdel.</i>	
		2. Vestfold fylkeskommune skal arbeide for at dispensasjonsmyndigheten overføres fra kommune til statsforvalter, og søker staten om dette som en forsøksordning med hjemmel i Forsøksloven av 1992.	Fylkesdirektøren merker seg forslaget.	Tatt til orientering
		3. Planen må inneholde maksimumsstørrelse på fritidseiendommer i strandsonen.	Fylkesdirektøren foreslår å ta inn maksimumsstørrelser på fritidseiendommer i strandsonen, se endring i R 4.5 Fritidsboliger.	Innarbeidet
		4. Arealnøytralitet må inn i planen. Planen må ha med rehabilitering av natur, ikke bare stopp i nye tiltak.	Fylkesdirektøren legger til grunn fylkestingets vedtak i sak 70/24 (18.juni 2024) om at begrepet «arealnøytralitet» ikke benyttes som målsetting i fylkeskommunale planer. Målsettingen er at Vestfold skal ha en bærekraftig arealforvaltning.	Tatt til orientering
12	Fiskeridirektoratet Sak nr. 25/17032-23	Sjøområdene i Vestfold er omfattet av en streng fiskeriregulering, jf. forskrift om regulering av fiske i Oslofjorden. Deler av Vestfold (Indre Oslofjord og Færder) er nullfiskeområder der alt fiske og alle andre former for høsting er forbudt. I resten av sjøområdet er det strenge reguleringer av fiske. Formålet med forskriften er å bidra til å gjenoppbygge økosystemet i Oslofjorden. Vårt generelle inntrykk er at retningslinjene i kystsoneplanen vil bidra til en utvikling som gjenoppbygger økosystemet og slik sett ivaretar marint miljø og biologisk mangfold som er viktig for sjømatnæringene.	Fylkesdirektøren takker for innspillet og merker seg at retningslinjene for sjøområdene ivaretar direktoratets interesser.	Tatt til orientering
		Vi vurderer det som positivt for sjømatnæringene at det er tatt med et mål om å «legge til rette for et variert og bærekraftig næringsliv langs kysten».	Fylkesdirektøren merker seg støtten til målet om et bærekraftig næringsliv.	Tatt til orientering
		Fiskeridirektoratet vurderer at kravet til å utarbeide reguleringsplan for oppdrettsanlegg (retningslinje 2.3) kan komme i konflikt med målene i kystsoneplanen. I	Fylkesdirektørens forslag er å opprettholde reguleringskravet og viser til at <i>dette vil gi kommunen langt større mulighet til å sette krav</i>	Ikke innarbeidet

		<p>beskrivelsen av sjøbasert næring (i kapittel 4.2) kommer det frem at dyrking av marine arter kan bidra til å redusere næringsalter i vannmassene. Vi vil anbefale at retningslinjen blir justert slik at det blir mulig å etablere akvakultur for lavtrofiske arter uten at det blir stilt reguleringsplankrav, da vi tror at et slikt krav vil kunne redusere satsingen på denne typen sjømatnæring i regionen.</p>	<p><i>til tiltaket eller virksomheten, gjennom bruk av planbestemmelser. Plan- og bygningsloven § 12-1 tredje ledd, krever reguleringsplan for «større bygge- og anleggstiltak» og andre tiltak som kan få «vesentlige virkninger for miljø og samfunn». Denne bestemmelsen vil derfor i de fleste tilfeller fange opp reguleringsbehovet som retningslinjen påpeker. Samtidig kan det i den enkelte sak oppstå tvil om tiltaket faller innenfor eller utenfor lovens plankrav, Kap. 2.5.2 Sjøområdene R 2.3 Sjøbasert næring</i></p>	
		<p>Når det gjelder punkt 19 i foreslått handlingsprogram, vil vi opplyse om Fiskeridirektoratet kartlegger kystnære fiskeridata, som blant annet omfatter gyteområder. I tillegg har Havforskningsinstituttet kartlagt gytefelt for kysttorsk. Dataene er tilgjengelig i Fiskeridirektoratets kartverktøy Yggdrasil.</p>	<p>Fylkesdirektøren takker for opplysningene. Tiltak 19 er endret til tiltak 17 i det reviderte handlingsprogrammet</p>	Tatt til orientering
13	<p>Forum for natur og friluftsliv Vestfold</p> <p>Sak nr. 2517032-24</p>	<p>Det nye planforslaget har ikke med retningslinjer om størrelser og utforming av fritidsboliger, noe den tidligere planen hadde og som har fungert bra som støtte for kommunene. Felles retningslinjer som f.eks. maks 90/130 km² på eiendommer i /bak 100m-beltet, har gitt forutsigbarhet og lik maks byggestørrelse i alle Vestfold-kommunene. Hvis kommunene nå skal diskutere seg frem til dette selv, vil kommunene kunne komme frem til ulike grenser, noe som igjen vil være forvirrende for både utbyggere og allmenheten generelt.</p>	<p>Fylkesdirektøren takker for innspillet. Fylkesdirektøren foreslår følgende suppleringer i retningslinjen om Fritidsboliger R 1.6):</p> <p>100-metersbeltet: Størrelsen på fritidsbebyggelsen vurderes i den enkelte sak, men skal som hovedregel samlet for den enkelte eiendom ikke overstige 90 m² BYA for eiendommer i 100-metersbeltet. Mønehøyde og gesimshøyde bør ikke overstige hhv. 6.0 meter og 3.5 meter og fasadelengden mot sjøen bør ikke overskride 12 meter. Tiltakene på eiendommen samles og legges inntil 5 meter fra hovedbygget.</p> <p>Kystområdet bak 100-metersbeltet: Størrelsen på fritidsbebyggelsen vurderes i den enkelte sak, men skal som hovedregel samlet for den enkelte eiendom ikke overstige 130 m² BYA for eiendommer utenfor 100-metersbeltet.</p>	Innarbeidet

		Retningslinjene i planforslaget er allerede språkvasket og formuleringene allerede oppmyket (jf. at ordlyden skal reflektere at det er retningslinjer og ikke bestemmelser). Vi ønsker derfor ingen ytterligere oppmykning. Planen har i stor grad fungert godt for alle kommunene i Vestfold i mer enn 10 år og det har ikke vært uttrykt ønske om noen oppmykning, verken fra kommunene eller andre. Tvert imot pekes det i nasjonale føringer på at strandsonen og kystbeltet skal ivaretas bedre. Vi ser derfor med undring på at det originale planforslaget fra fylkesdirektøren fikk en rekke endringer før det ble sendt ut på høring. Vi foreslår å reversere alle endringene.	Fylkesdirektøren merker seg kommentarene til ordlyden i retningslinjene og forslagene til endring. Retningslinjene har denne ordlyden fordi en regional plan med retningslinjer ikke er direkte bindende. Likevel kan planer som ikke tar tilstrekkelig hensyn til retningslinjene i en regionale plan bli møtt med innsigelse. Fylkesdirektøren merker seg ønske om å reversere endringene i retningslinjene, jf. FU sak 167/25	Tatt til orientering
		I tillegg ønsker organisasjonene at det legges til et punkt med krav om kunngjøring av dispensasjoner i forkant av behandlinger av dispensasjonssaker.	Fylkesdirektøren merker seg forslaget.	Ikke innarbeidet
14	Fortidsminneforeningen avd. Vestfold Sak nr. 25/17032-25	Fortidsminneforeningen imøteser en plan som gir kommunene tydelige verktøy for å ta vare på kystens historie og kultur på like fot med den særegne naturen som enda finnes i vårt nærmiljø. Vi vil støtte intensjonen om en helhetlig forvaltning, og også setter kulturminnene langs vestfoldkysten inn i en sammenheng og et bedre vern. Vi er imidlertid bekymret for at en forenkling i planens retningslinjer kan føre til at det konkrete vernet i praksis vil kunne svekkes:	Fylkesdirektøren takker for innspillet. Fylkesdirektøren merker seg bekymringen over at en forenkling av planens retningslinjer kan føre til at det konkrete vernet i praksis vil kunne svekkes. Fylkesdirektøren foreslår endringer i følgende retningslinjer: 1. 4 Kulturmiljø og kulturminner. 2. 4 Småbåtanlegg og småbåthavner 4.4 Næringsområder 4.5 Fritidsboliger R 3.1 Forbud om tiltak og R 3.2 Dispensasjon foreslås fjernet.	Tatt delvis til følge
		1. Gjeninnføring av spesifikke kulturminnebegreper (retningslinje 1.4) slik det var i tidligere retningslinje, hvor det var nevnt steingjerder, hager, tun, hustufter, krigsminner mv. Når konkrete elementer fjernes fra retningslinjene kan oppmerksomheten rundt dem forsvinne i den kommunale saksbehandlingen. De vil inngå	Fylkesdirektøren viser til at det har vært et generelt ønske om å heve detaljeringsnivået i forhold til gjeldende plan.	Tatt til orientering

		i en «vurdering» og vil kunne få en svakere stilling enn før. Vi ønsker derfor et større fokus i planen på småskala kystkultursenter (som kan være mye forskjellig), og at disse må sikres et bedre vern, ikke «vurderes bort».		
		2. Vern av historiske kystkultursenter må tydeliggjøres. Små miljøer, uthavner, gamle strandsteder, er stadig under sterkt utbyggingspress som følge av sin unike karakter (Ula, Nevlunghavn, Kjerringvik som de mest populære). I tidligere plan skulle det vises stor varsomhet ved nye byggetiltak i disse miljøene. Vi mener dette fortsatt må gjelde og at fortetting og endringer i hovedsak ikke skal tillates. Vi ser at de mange små tiltakene endrer stedenes karakter bit for bit. Vi er, som nevnt i vårt hørings svar om nasjonalt verneverdige kulturmiljøer, glad for at Ula og Kjerringvik nå foreslås inn i en nasjonal plan.	Fylkesdirektøren viser til omtale av kystkulturstedene i kap. 3.1 Kulturmiljø og kulturminner.	
		3. Transformasjon av næringsområder (retningslinje 4.4). Mange av disse er historiske industrimiljøer som i liten grad hensyntas når nye tiltak planlegges. Gamle havneområder, kystnær industri, mv kan inneholde bygninger og tekniske kulturminner som kan inngå i ny bruk og bygge opp under stedets identitet. Det bør sikres at slike steder vurderes som verneobjekter og søkes bevart.	Fylkesdirektøren foreslår følgende tillegg i R 1.4 Kulturmiljø og kulturminner: <i>Vernehensyn som skal ivaretas, tilpasses hvert enkelt kulturmiljø og innarbeides i plan og byggesaker.</i>	
		4. Krigsminner. Vi støtter kunnskapsgrunnlagets påpekning av krigsminner og også fritidsbebyggelse historie er mangelfullt kartlagt. Dette bør legges inn i handlingsprogrammet	Fylkesdirektøren anerkjenner at dette er mangelfullt håndtert i planen. Det er ikke foreslått å ta inn et slikt tiltak i handlingsprogrammet.	
		5. Tilbakeføring. I flere kystsonemiljøer er det over år blitt gjort endringer og moderniseringer. Når så enkelte huseiere ønsker å tilbakeføre dette, møter de av og til på formelle hindringer. Det må derfor gjøres lettere å tilbakeføre grøntstrukturer, installasjoner og bebygd miljø basert på dokumentert historisk materiale.	Fylkesdirektøren tar innspillet til orientering.	

15	Oslofjordens Friluftsråd Sak nr. 25/17032-26	Vestfold har vært og er et foregangsfylke i Oslofjordsammenheng, når det gjelder å ha en egen kystzoneplan. OF har opp gjennom årene fulgt fylkeskommunenes arbeid, helt fra oppstart og første versjon som ble godkjent i 2003 til siste vedtatte plan fra 2014. OF anser at denne typen planer er særs viktig for en mest mulig helhetlig og lik planlegging på tvers av kommunegrensene i fylket. Vi oppfatter at kystzoneplanen også har vært godt mottatt og integrert i kommunens planarbeid.	Fylkesdirektøren takker for innspillet og merker seg støtten til en regional plan for vestfoldkysten.	Tatt til orientering
		I nytt høringsutkast er mange av prinsippene og føringene fra eksisterende kystzoneplan fra 2014 videreført. Det er videre gjort flere grep som språkvask og oppmykning av formuleringer som er fornuftige. Det er også vedlagt et solid og viktig kunnskapsgrunnlag.	Fylkesdirektøren merker seg støtten til deler av planforslaget og bekymringen knyttet til innholdet i flere av retningslinjene.	Tatt til orientering
		Samtidig ser vi med bekymring på at det i forbindelse med den politiske behandlingen av planen er gjort en rekke endringer ift administrasjonens opprinnelige forslag. Forslaget til nye retningslinjer i kystzoneplanen som er sendt ut til høring anser vi kan bidra til å svekke dagens strandsonvern. Dette i en tid der Oslofjorden er i krise og det er et økende arealpress. Klima og miljøvernminister har i denne sammenheng bl.a. nylig uttalt at det kan være aktuelt å vurdere å frata kommunene dagens dispensasjonspraksis. Vi mener derfor at disse endringsforslagene kan bety et uheldig og økt press på strandsonen. OF anbefaler derfor at tidligere forslag fra administrasjonen legges til grunn. Med denne bakgrunn foreslår vi å inkludere flere av administrasjonens tidligere anbefalinger under følgende punkter til retningslinjer i kystzoneplanen:1.2,1.3, 1.4,2.1,2.2,2.4,3.2,4.1-4.5	Fylkesdirektøren merker seg ønske om å reversere endringene i retningslinjene, jf. FU sak 167/25. Fylkesdirektøren foreslår endringer i følgende retningslinjer: 1. 4 Kulturmiljø og kulturminner. 2. 4 Småbåtanlegg og småbåthavner 4.4 Næringsområder 4.5 Fritidsboliger R 3.1 Forbud om tiltak og R 3.2 Dispensasjon foreslås fjernet.	Delvis innarbeidet

16	Statsforvalteren i Vestfold og Telemark Sak nr. 25/17032-27	<p>Vi vil uttale oss overordnet til planen på det som berører våre ansvarsområder: Strandsonen</p> <p>Vi er opptatt av at ny kystzoneplan blir et nyttig verktøy for kommunene i Vestfold, slik kystzoneplanen fra 2014 har vært. Konkrete retningslinjer om størrelse og utforming av fritidsboliger eller forbud mot enkeltbrygger mm. bidro til at kommunene kunne håndtere saker i strandsonen på en lik måte. Disse retningslinjene er nå tatt ut av planen. Det er uheldig hvis endringene i kystzoneplanen medfører at det skapes en forventning om en mer liberal utvikling i strandsonen som det ikke er hjemmel til i gjeldende lovverk.</p> <p>Statsforvalteren ser derfor positivt på at fylkeskommunen fastholder at strandsonen fortsatt skal forvaltes svært strengt i ny kystzoneplan for Vestfold. Dette er i tråd med vår praksis i strandsonen for plan- og dispensasjonssaker. Vi viser her til plan- og bygningsloven § 1-8 og SPR strandsone. Den reviderte kystzoneplanen vil ikke endre vår praksis. Det er viktig at ny kystzoneplan ikke skaper usikkerhet og uforutsigbarhet for kommunene om hva som kan tillates i 100-metersbeltet langs sjø.</p>	<p>Fylkesdirektøren takker for innspillet. Fylkesdirektøren deler statsforvalteren sitt syn om at kystzoneplanen må bli et nyttig verktøy for kommunene i Vestfold slik kystzoneplanen fra 2014 har vært: Strandsonen i Oslofjorden er av stor nasjonal interesse. Den regionale planen er en god anledning til å avklare hvor kommunens handlingsrom ligger, slik at innsigelser fra myndighetene som skal ivareta nasjonale interesser kan unngås.</p> <p>Fylkesdirektørens forslag er å ta inn igjen størrelser og omfang på fritidsboliger, R 1.6 Fritidsboliger og har omarbeidet R 2.4. Småbåtanlegg og småbåthavner.</p> <p>Det er fylkesdirektørens klare vurdering at det ville være svært uheldig hvis endringene i kystzoneplanen medfører at det skapes en forventning om en mer liberal utvikling i strandsonen som det ikke er hjemmel til i gjeldende lovverk. Retningslinjene i byggeforbudssonen er fjernet og det henvises istedenfor til byggeforbudet i pbl §1-8 andre ledd.</p>	Innarbeidet.
		<p>Kystzoneplanen bør fortsatt bidra til at kommunene får en felles forståelse av strandsoneforvaltningen i Vestfold. Vi støtter intensjonen om at revidert kystzoneplan viderefører dette arbeidet, både gjennom nye retningslinjer og ved at det i handlingsprogram er lagt opp til oppdatering og utvikling av veiledere om forslag til bestemmelser i kommuneplaner og for fastsettelse av</p>	<p>Fylkesdirektøren deler statsforvalterens syn om at kystzoneplanen bør bidra til at kommunene får en felles forståelse for strandsoneforvaltningen i Vestfold.</p>	Tatt til orientering.

		byggegrensene mot sjø. Vi viser også til vår dispensasjonsveileder som er under revidering i samarbeid med fylkeskommunen.		
17	Sandefjord kommune Hovedutvalg for miljø og plansaker Sak nr. 25/17032-28	Kommune er positiv til at det gjøres en revisjon av kystsonen fra 2014, men anbefaler ikke at den vedtas i tråd med høringsforslaget. Kommune har positive erfaringer med bruken av kystsonen fra 2014 og den forutsigbarheten denne har skapt for Vestfoldkommunene. Spesielt fremheves forutsigbarheten retningslinjene har gitt kommunene med tydelige rammer og et handlingsrom til å håndtere bygging i strandsonen uten særlig involvering av statlige myndigheter. Høringsforslaget fjerner deler av denne forutsigbarheten og reduserer sterkt virkningen og hensikten ved å lage en regional plan. Fravær av retningslinjer knyttet til plassering og utforming av bebyggelse i strandsonen vurderes som en klar svakhet.	Fylkesdirektøren takker for innspillet. Fylkesdirektøren merker seg støtten til at kystsonen revideres, vurderingen om at en regional plan er viktig for forvaltningen av vestfoldkysten og at fravær av retningslinjer knyttet til plassering og utforming av bebyggelse i strandsonen vurderes som en klar svakhet.	Tatt til orientering
		Sandefjord kommune vil understreke betydningen av at regionale planer ikke må svekke det lokale selvstyret. Kommunestyret må fortsatt ha reelt handlingsrom til å foreta konkrete og helhetlige vurderinger i arealsaker, innenfor rammene av lovverket. Forutsigbare og tydelige retningslinjer er avgjørende for rettsikkerhet, likebehandling og effektiv saksbehandling. Uklare og skjønsmessige formuleringer kan bidra til økt konfliktnivå og flere klagesaker, noe som ikke gagnar verken innbyggere eller forvaltning. Sandefjord kommune vil videre understreke at sjønære næringsarealer er en strategisk viktig ressurs. Det må ikke skapes forventninger om at slike områder på sikt skal transformeres til annen arealbruk uten at dette er lokalt politisk forankret.	Fylkesdirektøren vurderer at regionale planer kan bidra til en effektivisering og forenkling av kommunal forvaltning. Når regionale planer bidrar til forutsigbarhet og avklaring av det kommunale handlingsrommet, kan kommunen håndtere saker planmessig uten særlig involvering fra regionale myndigheter i istedenfor å gjøre vurderinger fra sak til sak. Dette fremmer likebehandling av saker fra publikum og reduserer konfliktnivået mellom forvaltningsnivåene.	Tatt til orientering

		Kommunedelplan for natur i Sandefjord kommune er under utarbeidelse med mål om å sikre naturmangfoldet og redusere forurensning til Oslofjorden. Regional kystzoneplan har mange av de samme målsetningene og vil derfor være et viktig grunnlag for å forvalte kystsonen på en god måte, også på tvers av kommunegrensene. Felles retningslinjer for kommunene i fylket vil gi forutsigbarhet og som utgangspunkt en helhetlig, samordnet arealforvaltning av kystsonen.	Fylkesdirektøren tar kommentaren om at felles retningslinjer for kommunene i fylket gir forutsigbarhet og er et utgangspunkt for en helhetlig, samordnet arealforvaltning av kystsonen til orientering.	Tatt til orientering.
		Det er positivt at den reviderte kystzoneplanen har færre retningslinjer og et omfattende kunnskapsgrunnlag som gir grunnlag for bedre beslutninger om forvaltning av kystsonen i Vestfold. Når fylkeskommunen bidrar til kunnskapsgrunnlaget på måter som kommunene kan nyttiggjøre seg i eget planarbeid, uten å legge for detaljerte føringer på kommende kommunale arealplanprosesser, ligger det et stort potensial i å utnytte Vestfolds fortrinn med få og store kommuner som kan utnytte de offentlige ressursene til å lage bedre kommunale planer heller enn å ha for detaljerte regionale planer.	Fylkesdirektøren merker seg støtten til innretningen på planforslaget og kunnskapsgrunnlaget.	Tatt til orientering.
		Når evalueringen av gjeldende kystzoneplan viser at kommunene har positive erfaringer med denne er det spesielt maks-størrelser for fritidsboliger og prinsippene for inntegning av byggegrenser langs sjøen i byggeområder på kommuneplankartet som har gitt forutsigbarhet og bidratt til effektive kommuneplanprosesser.	Fylkesdirektøren foreslår å ta inn størrelser og omgang av fritidsboliger i planen: <i>90 m² BYA i 100-metersssonen og 130 i kystområdene bak 100-metersbeltet.</i>	Innarbeidet
		Det fremkommer ikke at handlingsprogrammet skal inngå i den årlige budsjett og økonomiplanprosessen. Fylkeskommunens rolle som pådriver bør tydeliggjøres, helst i form av konkrete tiltak.	Handlingsprogrammet er omarbeidet slik at fylkeskommunens rolle kommer tydeligere fram.	Innarbeidet

		Støtter oppdatering av veileder for fastsetting av byggegrenser. Det er avgjørende at kommunene bidrar i oppdateringen.	Fylkesdirektøren merker seg støtten til forslaget om å oppdatere veileder for fastsetting av byggegrenser og har en klar forventning om at kommunene deltar i arbeidet.	Tatt til orientering
		Temakartene gir god og relevant informasjon om kystens kvaliteter og utfordringer, men lesbarheten bør bedres for eksempel ved at kartlagene gjøres gjennomsynlige	Fylkesdirektøren viser til at temakartene er justert.	Innarbeidet.
		R 2.4 Småbåtanlegg og småbåthavner. Det er uklart hvorfor småbåthavn og andre arealformål som enkeltbrygger og småbåtanlegg er samlet under en felles retningslinje. Småbåthavner er arealer hvor det som regel er ønskelig med utvikling og tilpasning i tråd med formålet. Retningslinjen er ment å tydeliggjøre at oppføring eller utvidelse av enkeltbrygger og småbåtanlegg kan være uheldig - retningslinjen bør primært rette seg mot (private) enkeltbrygger og mindre småbåtanlegg. Derfor bør retningslinjen tydelig uttrykke at etablering av nye enkeltbrygger og småbåtanlegg, samt vesentlige utvidelser av disse, som hovedregel bør unngås. Ordlyden i retningslinjen er uklar, særlig formuleringen om at tiltak kan tillates der «forholdene ligger godt til rette for det». Det er uklart hvilke kriterier som ligger til grunn for en slik vurdering, og formuleringen gir et betydelig tolkningsrom. Dette kan føre til ulik praksis og svekket forutsigbarhet i saksbehandlingen. Slik retningslinjen nå er utformet, fremgår det heller ikke tydelig om den omfatter etablering av nye småbåthavner eller vesentlige utvidelser av eksisterende småbåthavner, noe som bidrar ytterligere til uklarhet.	Fylkesdirektøren foreslår følgende omarbeiding av R 2.4: <u>Småbåtanlegg</u> <i>Det skal være en restriktiv holdning til etablering og utvidelse av enkeltbrygger og småbåtanlegg.</i> <u>Småbåthavn</u> <i>Nye båthavner og utvidelse av eksisterende kan bare tillates der forholdene ligger godt til rette for det. Dette skal vurderes i kommuneplanens arealdel.</i>	Innarbeidet.
		R 3.1 Forbud mot tiltak. Formuleringene i ny retningslinje gir et mindre presist uttrykk for det rettslige utgangspunktet. Plan- og bygningsloven § 1-8 fastsetter et byggeforbud i 100- metersbeltet langs sjøen. Når	Fylkesdirektørens forslag er å ta ut R 3.1 og heller henvise til lovteksten i pbl..	Tatt til følge

	<p>retningslinjen formuleres «som den klare hovedregel», samt at det skal utvises en «restriktiv» holdning til nye tiltak og utvidelser, kan dette gi inntrykk av at det åpnes for en skjønsmessig vurdering/ unntak fra det lovfestede forbudet. Begrepsbruken kan dermed oppfattes som en senking av terskelen for tiltak, snarere enn en presisering av at tiltak som hovedregel ikke er tillatt. Dette må også ses i sammenheng med at kommuneplanens arealdel i Sandefjord i dag har bestemmelser og retningslinjer som på enkelte punkter fremstår som strengere og mer presise enn det som følger av foreslått kystzoneplan. Av kommuneplanens pkt. 2.3.1 fremgår det at «tiltak etter pbl. § 1-6, unntatt fasadeendring, tillates ikke». Det som etter kommunedirektørens syn tilsier en noe mer generell og skjønnsbasert formulering i regional plan kan svekke kommunens mulighet til å videreføre en konsekvent og tydelig praksis.</p>		
	<p>R 3.2 Dispensasjoner. Det er positivt at det presiseres at det skal være en svært restriktiv holdning der tiltak berører allmennhetens interesser. Samtidig kan også her begrepsbruken («restriktiv») bidra til noe uklarhet, ettersom byggeforbudet i utgangspunktet gjelder, og dispensasjoner skal være unntak. Etter kommunedirektørens vurdering er «restriktivt» mindre strengt enn et forbud, og peker i retning av en åpning for unntak fra hovedregelen om byggeforbud.</p>	<p>Fylkesdirektørens forslag er å ta ut R3.2 Dispensasjoner. Det henvises til lovteksten i pbl.</p>	<p>Tatt til følge.</p>
	<p>R 4.4 Næringsområder. Det vurderes at retningslinjen potensielt fratrar kommunen handlingsrom til å beholde sjønære næringsområder som nettopp næringsområder. Fylkesdirektørens opprinnelige forslag til retningslinje leses som en påminnelse til kommunene om å vise mer</p>	<p>Fylkesdirektøren foreslår at R 4.4 Næringsområder omarbeides. Nytt forslag: <i>Ved spørsmål om transformasjon av eksisterende, sjønære næringsområder skal arealenes verdi</i></p>	<p>Tatt til følge.</p>

	<p>varsomhet ved omdisponering av sjønære næringsområder til ny bruk, for eksempel til transformasjon til bolig- og fritidsboligområder, men etter politisk behandling har ordet “næringsområder” blitt endret til “utviklingsområde” og på den måten kan tolkes som at et hvert næringsområde langs sjøen kan forventes transformert til ny arealbruk. “Utviklingsområde” er ikke et entydig begrep i plansammenheng, men ettersom begrepet er endret fra “næringsområde” tolkes det som at det er ment utvikling til noe annet enn næringsvirksomhet. En slik retningslinje vil skape forventninger om at alle næringsområder langs sjøen på sikt skal transformeres og er problematisk ettersom nye næringsområder med tilgang til sjøen vil være lite sannsynlig i hele Oslofjordregionen. Dersom fylkesutvalget ikke ønsker at fylkeskommunen skal ha en egen politikk for slike områder, vil det være mer hensiktsmessig å ta retningslinjen helt ut av planen enn å peke på alle næringsområder som “utviklingsområder”, slik planforslagets retningslinje 4.4 gjør.</p>	<p><i>for fremtidig næringsvirksomhet med behov for tilgang til sjø, vurderes.</i></p>	
	<p>R 4.5 Fritidsboliger. Retningslinjene gjelder for fritidsbebyggelse i området bak byggegrense, men innenfor 100- metersbeltet langs sjøen. I gjeldende kystsoneplan er det fastsatt konkrete retningslinjer for utvikling av eiendommer i strandsonen, blant annet knyttet til størrelse, avstand, plassering og høyder. Retningslinjene er i dag innarbeidet i Sandefjord kommuneplan og utgjør en del av bestemmelsene i kommuneplanens arealdel. I enkelte områder er byggeforbudet i 100- metersbeltet, i tråd med plan- og bygningsloven, flyttet nærmere sjøen. Bak denne byggegrensen er det åpnet for noe utvikling av fritidsbebyggelse, forutsatt at forholdene ligger til rette for</p>	<p>Fylkesdirektørens forslag er å omarbeide R 4.5. Forslag til ny ordlyd og nytt nr. på retningslinjen: R 1.6 Fritidsboliger <u>Strandsonen mellom byggegrensen og 100- metersgrensen (R 4.5)</u> <i>Det skal være en svært restriktiv holdning til fradeling og etablering av nye fritidseiendommer i 100-metersbeltet.</i></p> <p><i>Størrelsen på fritidsbebyggelsen vurderes i den enkelte sak, men skal som hovedregel samlet for den enkelte eiendom ikke overstige 90 m2 BYA. Mønehøyde og gesimshøyde bør ikke overstige</i></p>	<p>Tatt til følge.</p>

	<p>det. De tidligere retningslinjene har vært et viktig verktøy for å sikre at slik utvikling skjer på en kontrollert og helhetlig måte i disse områdene. Når de tidligere retningslinjene tas ut i revidert kystsoneplan og erstattes av en mer generell bestemmelse, mister kommunene et viktig sett av konkrete og forutsigbare styringsverktøy for forvaltning av eksisterende fritidseiendommer i strandsonen. Dette kan bidra til økt privatisering og gradvis uthuling av strandsonens tilgjengelighet og kvaliteter. Mangelen på konkrete retningslinjer vil svekke forutsigbarheten for både innbyggere og administrasjon. Saksbehandlingen vil i større grad bli skjønnsbasert, noe som øker risikoen for ulik praksis fra sak til sak og dermed redusert likebehandling. Kommunens mulighet til å ivareta helhetlige og langsiktige kvaliteter i kystlandskapet reduseres, samtidig som forutsigbarheten for hva som kan tillates blir mindre – både for innbyggere og forvaltning. Dette kan også føre til ulik praksis mellom kommuner. Flere tolkningsspørsmål og økt behov for dispensasjoner vil også kunne medføre større belastning på kommunal administrasjon og kan gi flere klage- og konfliktsaker. Samlet sett innebærer endringen en overgang fra konkrete og lokalt tilpassede retningslinjer til et mer overordnet og mindre presist regelverk. Dette kan føre til svakere styring, økt konfliktnivå og redusert forutsigbarhet, til ulempe for kommunene, innbyggerne og allmennhetens interesser i kystsonen. Retningslinjene har bidrar til en fornuftig utvikling av Sandefjord, som innbyggerne har innrettet seg etter i 12 år.</p>	<p><i>hhv. 6.0 meter og 3.5 meter og fasadelengden mot sjøen bør ikke overskride 12 meter. Tiltakene på eiendommen samles og legges inntil 5 meter fra hovedbygget.</i></p> <p><i><u>Kystområdene bak 100-metersbeltet</u></i> <i>Nye fritidsboliger langs kysten bak 100-metersbeltet kan tillates dersom forholdene ligger til rette for det og allmennhetens interesser ivaretas på en god måte. Størrelsen på fritidsbebyggelsen vurderes i den enkelte sak, men skal som hovedregel samlet for den enkelte eiendom ikke overstige 130 m2 BYA for eiendommer utenfor 100-metersbeltet.</i></p>	
	<p>I revidert kystsoneplan er flere av retningslinjene formulert med begreper som «skal», «som hovedregel» og tilsvarende normative uttrykk. Slike formuleringer gir etter administrasjonens syn, retningslinjene et preg av å være</p>		

		<p>rettslig bindende forbud eller påbud. Dette er uheldig, ettersom retningslinjer ikke har samme rettsvirkning som bestemmelser.</p> <p>Retningslinjer skal gi føringer for skjønnsutøvelse og veiledning i planlegging og saksbehandling, men gir ikke i seg selv mulighet til å etablere bindende rettigheter eller plikter. Når det i retningslinjer benyttes ordlyd som normalt er forbeholdt bestemmelser, kan dette skape uklarhet om planens rettslige status og gi inntrykk av at det er fastsatt absolutte forbud eller påbud der dette formelt sett ikke er tilfelle. Dette kan igjen skape usikkerhet for både tiltakshavere, administrasjon og beslutningstakere, samt øke risikoen for klage- og konfliktsaker.</p>		
18	<p>Horten kommune Kommunestyre sak 26/13</p> <p>Sak nr. 25/17032-19</p>	<p>Horten kommune ser behovet for revidering av Regional kystsoneplan. Planen er viktig for fellesinteressene i fylket vårt og for å gi like premisser, selv om vi står ovenfor forskjellige typer press og utfordringer på tvers av kommunene. Vi har ingen særskilte innspill til planforslaget med planbeskrivelse, eller handlingsprogrammet. Våre konkrete høringsinnspill gjelder først og fremst de nye foreslåtte retningslinjene.</p>	<p>Fylkesdirektøren takker for innspillet og merker seg støtten til at kystsoneplanen revideres og vurderingen om at planen er viktig for forvaltningen av vestfoldkysten.</p>	<p>Tatt til orientering</p>
		<p>R 1.3 Landskap: Vi mener at ordlyden «hensyntas» ikke er tilstrekkelig for å bevare vernehensynene til geologiske landskapsformasjoner, og foreslår at «som en klar hovedregel» legges tilbake i retningslinjen,</p>	<p>Fylkesdirektøren viser til det generelle byggeforbudet i 100-metersbeltet, jf. pbl § 1-8 annet ledd. Videre vises det til R 1.3 der det står <i>at det skal utvises stor varsomhet med å gjennomføre irreversible inngrep i grunnen...</i></p> <p>Det er tatt inn følgende setninger i omtalen av Strandsonen – mellom byggegrensen og 100-metersbeltet: <i>Langs kysten skal det utvises stor varsomhet med å gjennomføre irreversible inngrep i grunnen.</i> Denne setningen mener</p>	<p>Delvis innarbeidet</p>

			fylkesdirektøren vil omfatte alle terrenginngrep i fast fjell.	
		R 2.4 Horten kommune er underveis med rullering av kommuneplanens arealdel, og under arbeidet har vi sett et behov for tydeligere rammer rundt planlegging og bruk av småbåthavner. Vi savner felles retningslinjer for planleggingen og overordnede prinsipper på arealbruken. Hvilke miljøfaglige vurderinger skal gjøres, hvor store konsekvenser har arealbruken for miljøet? Småbåthavner kan være sjenerende for naboer og brukere av områder rundt, men vi synes ikke at dette temaet er belyst godt nok. Vi mener administrasjonens forslag til ny retningslinje bør legges inn igjen, i tillegg til at retningslinjen bør utfylles ytterligere.	Fylkesdirektøren foreslår følgende endringer R 2.4: <u>Småbåtanlegg</u> <i>Det skal være en restriktiv holdning til etablering og utvidelse av enkeltbrygger og småbåtanlegg.</i> <u>Småbåthavn</u> <i>Nye båthavner og utvidelse av eksisterende kan bare tillates der forholdene ligger godt til rette for det. Dette skal vurderes i kommuneplanens arealdel.</i>	Delvis innarbeidet
		R 3.2 Dispensasjoner: Når det tillegges at «det skal være en svært restriktiv holdning til dispensasjoner i denne sonen i tilfeller der tiltaket berører allmenhetens interesser», kan det tolkes som at det ikke er en streng holdning til dispensasjoner om de ikke berører allmenhetens interesser. Dette tolker vi som noe motsigende i forhold til plan- og bygningsloven § 19-2. Det skal alltid være en restriktiv holdning til dispensasjoner i kystsonen, og det er hensynsvurdering og fordel-/ulempevurderingen som er bestemmende. Ikke hvorvidt tiltaket berører allmenhetens interesser. Vi viser også til Statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen, hvor Vestfold ligger i sone 1 for det strengeste forvaltningsregimet. Her vises det til at byggeforbudet i 100-metersbeltet i strandsonen skal praktiseres strengt i planleggingen og at dispensasjoner skal unngås. Vi mener avslutningen på retningslinjen som står uthevet bør tas ut.	Fylkesdirektøren foreslår å ta ut retningslinjene fra forvaltningssone Strandsone mellom sjø og byggegrense. Både R 3.1 og R 3.2 tas ut.	Tatt til følge.
		R 4.1. Forslag til ny retningslinje nr. 4.1 lyder slik: "Byggeforbudet i 100- metersbeltet gjelder til annen	Fylkesdirektøren vurderer å la retningslinjen være slik den er og henviser til omtalen av	Delvis innarbeidet

	<p>byggegrense er fastsatt i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan. Ved fastsetting av byggegrense skal det gjennomføres en kartlegging av de konkrete strandsoneverdiene. Virkningene av utbygging for naturmangfold, friluftsliv, landskap, kulturmiljø og andre allmenne interesser skal vurderes grundig.” Vi foreslår å legge inn «Byggegrenser som går på bekostning av disse interessene, skal som hovedregel ikke fastsettes», fra administrasjonens forslag, inn i retningslinjen igjen.</p>	<p>retningslinjen der det står: <i>Dersom det skal tegnes nye byggegrenser eller byggegrenser skal endres eller revideres, må utredningskrav i SPR strandsone oppfylles. Planer som har til hensikt å utvide byggegrensene slik at det går på bekostning av strandsonevernet er i utgangpunktet uheldig</i>, Kap 2.5.4</p>	
	<p>4.2 Siste avsnitt i forslag til ny retningslinje nr. 4.2 sier: “Samlet sett skal det ved all utbygging innenfor 100-metersbeltet legges vekt på løsninger som sikrer eksisterende landskapsituasjon og allmenn tilgang til sjøen” Vi mener det er viktig å fokusere på bedring av forholdene i strandsonen der det er mulig, og at det er positivt at vi ikke kun er tilfreds med å sikre dagens forhold. Vi foreslår derfor å legge inn administrasjonens forslag, og endre “sikrer” til “bedrer”.</p>	<p>Fylkesdirektøren merker seg kommentaren, men velger å la retningslinjen være uforandret, og viser til følgende omtale i teksten: <i>Aller helst bør utbyggingen føre til en forbedring av landskaps situasjonen</i>, kap. 2.5.4</p>	<p>Delvis innarbeidet</p>
	<p>4.5 Vi mener det er viktig å beholde retningslinjene fra 2014 og som administrasjonen har foreslått for kontinuitet og likhet for alle kommunene i Vestfold. Dersom vi ikke har noen felles retningslinjer, kan det bli unødvendig press og konkurranse mellom kommunene, noe vi ikke trenger da det fungerer godt i dag. Vi foreslår at administrasjonens forslag til fylkesutvalget legges inn igjen: «Størrelse for fritidsbebyggelse vurderes i den enkelte sak, men skal som hovedregel samlet for den enkelte eiendom ikke overstige: - 90 m² BYA for eiendommer i 100-metersbeltet. - 130 m² BYA for eiendommer bak 100-metersbeltet. Parkeringsareal som ikke er overbygget, inngår ikke i arealberegningen. Mønehøyde og gesimshøyde skal som hovedregel ikke overstige hhv. 6.0 m og 3.5 m. Dersom bygget er synlig fra sjøen bør ikke fasadelengden mot sjø</p>	<p>Fylkesdirektørens forslag er å omarbeide R 4.5. Forslag til ny ordlyd og nytt nr. på retningslinjen: R 1.6 Fritidsboliger <u>Strandsonen mellom byggegrensen og 100-metersgrensen (R 4.5)</u> <i>Det skal være en svært restriktiv holdning til fradeling og etablering av nye fritidseiendommer i 100-metersbeltet.</i></p> <p><i>Størrelsen på fritidsbebyggelsen vurderes i den enkelte sak, men skal som hovedregel samlet for den enkelte eiendom ikke overstige 90 m² BYA. Mønehøyde og gesimshøyde bør ikke overstige hhv. 6.0 meter og 3.5 meter og fasadelengden mot sjøen bør ikke overskride 12 meter.</i></p>	<p>Innarbeidet</p>

		<p>overskride 12 m i 100- metersbeltet eller 15 m bak 100- metersbeltet. Utvidelse av hovedbygning eller frittliggende bygg skal som hovedregel legges i retning bort fra sjøen. Dersom terreng- eller bruksforhold tilsier det, kan frittliggende bygg på inntil 15 m² legges i en avstand inntil 5 m fra hovedbygning, jf. Prinsippskisse. Alternative plasseringsmuligheter vurderes.»</p>	<p><i>Tiltakene på eiendommen samles og legges inntil 5 meter fra hovedbygget.</i></p> <p><i><u>Kystområdene bak 100-metersbeltet</u></i> <i>Nye fritidsboliger langs kysten bak 100- metersbeltet kan tillates dersom forholdene ligger til rette for det og allmennhetens interesser ivaretas på en god måte.</i></p> <p><i>Størrelsen på fritidsbebyggelsen vurderes i den enkelte sak, men skal som hovedregel samlet for den enkelte eiendom ikke overstige 130 m² BYA for eiendommer utenfor 100-metersbeltet.</i></p>	
19	<p>Stiftelsen Fjordakademiet</p> <p>Sak nr. 25/17032-29</p>	<p>Det finnes i dag flere sammenslutninger som har til hensikt å gjøre Oslofjorden frisk, men vi tror de fleste skjønner at "Løsningen krever langt flere med på laget". Vårt innspill til handlingsprogrammet er å tilføye: Delta i prosjektpartnerskapet Oppdrag Fjorden vår. Ut over dette innspillet vil vi også anbefale en vurdering av å føye til følgende tiltak:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Stimulere kystkommunene til å ta del i en økosystembasert marin forvaltning (f.eks etter modell fra 8+fjorder) 2. Fremme næringsutvikling som bidrar til styrket marint naturmangfold 3. Stimulere til og arrangere grense- og sektorovergripende sammenkomster for dialog om bred verdiskaping som strategi for bærekraftig stedsutvikling 	<p>Fylkesdirektøren takker for innspillet og er enig i at det må flere på laget for å gjøre Oslofjorden frisk.</p>	Tatt til orientering
20	<p>Færder kommune</p> <p>f-skap sak 043/26</p> <p>Sak nr.</p>	<p>Færder kommune er betenkt over at fylkeskommunen vedtar planer som griper inn i primærkommunenes handlingsrom og går lenger enn statlige føringer. Det svekker lokaldemokratiet. Fylkeskommunen må ikke</p>	<p>Fylkesdirektøren takker for innspillet. Fylkesdirektøren vurderer at regionale planer kan bidra til en effektivisering og forenkling av kommunal forvaltning. Når regional stat,</p>	Tatt til orientering

	25/17032-30	fremstå som en "overkommune". Forslaget til revidert kystsoneplan er i så måte et fremskritt i forhold til planen fra 2014 ved at en rekke detaljerte føringer er tatt ut.	fylkeskommunen og kommunene i Vestfold i fellesskap blir enige om noe felles spilleregler minsker konfliktnivået mellom nivåene. Når regionale planer bidrar til forutsigbarhet og avklaring av det kommunale handlingsrommet, kan kommunen håndtere saker planmessig uten særlig involvering fra regionale myndigheter i stedet for å gjøre vurderinger fra sak til sak.	
		Færder kommune støtter Vestfold fylkeskommunes forslag til Regional kystsoneplan for Vestfold.	Fylkesrådmannen merker seg støtten til planforslaget.	Tatt til orientering